

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1996

Υπόθεση T-170/95

Paolo Carrer
κατά
Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Διαγωνισμός - Εξεταστική επιτροπή - Απόφαση της
εξεταστικής επιτροπής διαπιστώνουσα την αποτυχία ενός υποψηφίου στην
προφορική δοκιμασία - Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως - Μη τήρηση της
προκηρύξεως του διαγωνισμού - Εκτίμηση της εξεταστικής επιτροπής»

Πλήρες κείμενο στην ιταλική γλώσσα II - 1071

Αντικείμενο: Προσφυγή που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της
προφορικής δοκιμασίας του εσωτερικού διαγωνισμού βάσει
εξετάσεων CJ 51/93, αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων που
έλαβε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή βάσει του εφεδρικού
πίνακα τον οποίο συνέταξε η εξεταστική επιτροπή του εν λόγω
διαγωνισμού και αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της αρμόδιας
για τις ενστάσεις επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1995, σχετικά με
απόρριψη της ενστάσεως του προσφεύγοντος.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της αποφάσεως

Ο προσφεύγων, υπάλληλος του Δικαστηρίου, έγινε δεκτός να συμμετάσχει στον εσωτερικό διαγωνισμό βάσει εξετάσεων CJ 51/93. Επέλεξε την ιταλική για την πρώτη, τη δεύτερη και την τρίτη γραπτή εξέταση, ενώ για την τέταρτη τη γαλλική. Για την προφορική εξέταση επέλεξε την ιταλική ως πρώτη γλώσσα.

Με σημείωμα της 19ης Δεκεμβρίου 1994 πληροφορήθηκε ότι δεν ενεγράφη στον εφεδρικό πίνακα. Με υπόμνημα της 17ης Ιανουαρίου 1995 ζήτησε να του γνωστοποιηθούν τα αποτελέσματα του συνόλου των δοκιμασιών του διαγωνισμού. Με σημείωμα της 20ής Ιανουαρίου 1995 ο προσφεύγων πληροφορήθηκε τους βαθμούς που έλαβε για κάθε μία από τις δοκιμασίες. Από αυτό προκύπτει ότι δεν έλαβε επαρκή βαθμολογία στην προφορική εξέταση. Με υπόμνημα της 14ης Μαρτίου 1995 υπέβαλε ένσταση κατά της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού να μην τον εγγράψει στον εφεδρικό πίνακα που συντάχθηκε μετά το πέρας των δοκιμασιών. Στις 15 Ιουνίου 1995 η ένστασή του απορρίφθηκε.

Επί της ουσίας

Επί του λόγου που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι δύο από τα τρία μέλη της εξεταστικής επιτροπής διαθέτουν καλή γνώση της ιταλικής γλώσσας. Εξάλλου, ενώ μεταξύ των δώδεκα υποψηφίων που περιελήφθησαν στον εφεδρικό πίνακα έξι επέλεξαν την ιταλική για τη γραπτή δοκιμασία, μεταξύ των οποίων δύο είχαν την ιταλική ως μητρική γλώσσα, ο προσφεύγων δεν διατείνεται ότι η διενέργεια της εν λόγω προφορικής δοκιμασίας οδήγησε τους ενδιαφερόμενους υποψηφίους να εκφράσουν επιφυλάξεις. Επομένως, ο προσφεύγων απλώς αμφισβήτησε τους ισχυρισμούς του καθού χωρίς να

προσκομίσει το παραμικρό αντίθετο αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναχθεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως (σκέψεις 26 έως 29).

Επί του λόγου που στηρίζεται σε μη τήρηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού

Η εξεταστική επιτροπή διαθέτει, στο πλαίσιο των όρων και των απαιτήσεων που προβλέπει η προκήρυξη του διαγωνισμού, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τον τρόπο διενέργειας ενός διαγωνισμού και το ακριβές περιεχόμενο των προβλεπόμενων δοκιμασιών. Ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να ελέγξει την εξέλιξη μιας διαδικασίας παρά μόνο στον βαθμό που αιτείται για την εξασφάλιση της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων και της αντικειμενικότητας της επιλογής που πραγματοποιείται μεταξύ αυτών. Επιπλέον, δεν εναπόκειται στον κοινοτικό δικαστή να ελέγχει το ακριβές περιεχόμενο μιας δοκιμασίας, εκτός αν αυτό υπερβαίνει το πλαίσιο που καθορίστηκε με την προκήρυξη του διαγωνισμού ή δεν έχει καμία σχέση με τους σκοπούς της δοκιμασίας του διαγωνισμού (σκέψη 37).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 8 Μαρτίου 1988, 64/86, 71/86, 72/86, 73/86 και 78/86, Sergio κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1399, σκέψη 22· ΔΕΚ, 24 Μαρτίου 1988, 228/86, Goossens κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1819, σκέψη 14· ΠΕΚ, 16 Οκτωβρίου 1990, T-132/89, Gallone κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-549, σκέψη 27· ΠΕΚ, 27 Ιουνίου 1991, T-156/89, Valverde Mordt κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1991, σ. II-407, σκέψη 121

Απλώς και μόνο το γεγονός ότι ένα μέλος της εξεταστικής επιτροπής διαβάζει ερωτήσεις που έχουν προετοιμαστεί εκ των προτέρων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί μη τήρηση της προκηρύξεως του διαγωνισμού. Αντιθέτως, η προετοιμασία γραπτών ερωτήσεων για την προφορική δοκιμασία μπορεί να εξασφαλίσει την ίση μεταχείριση των υποψηφίων, οι οποίοι οφείλουν, με τον τρόπο αυτό, να απαντήσουν σε ερωτήσεις παρόμοιου βαθμού δυσκολίας. Επιπλέον, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συναχθεί από την πρακτική αυτή ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής ε γνώριζαν ανεπαρκώς την ιταλική γλώσσα. Ακόμη, το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή ούτε υπέβαλε συμπληρωματικές ερωτήσεις στον προσφεύγοντα ούτε προέβη με αυτόν σε ανταλλαγή απόψεων σε βάθος δεν την εμπόδισε να εκτιμήσει τις γνώσεις των υποψηφίων σύμφωνα με τον σκοπό της προκηρύξεως κενής θέσεως.

Περαιτέρω, αυτό δεν αποτελεί απόδειξη ότι τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής κατέχουν ανεπαρκώς την ιταλική γλώσσα (σκέψεις 39 και 40).

Επί του λόγου που στηρίζεται σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως

Οι εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού όταν εκτιμά τις γνώσεις και τις ικανότητες των υποψηφίων είναι συγκριτικής φύσεως. Οι εκτιμήσεις αυτές, καθώς και οι αποφάσεις με τις οποίες η εξεταστική επιτροπή διαπιστώνει την αποτυχία ενός υποψηφίου σε κάποια δοκιμασία αποτελούν την έκφραση κρίσεως όσον αφορά την απόδοση του υποψηφίου κατά τη δοκιμασία και εντάσσονται στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως της εξεταστικής επιτροπής. Δεν μπορούν να ελεγχθούν από τον κοινοτικό δικαστή παρά μόνο σε περίπτωση πρόδηλης παραβάσεως των κανόνων που διέπουν τις εργασίες της επιτροπής αυτής (σκέψη 49).

Παραπομπή: ΔΕΚ, 9 Οκτωβρίου 1974, 112/73, 144/73 και 145/73, Campogrande κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1974, σ. 427, σκέψη 53· ΠΕΚ, 15 Ιουλίου 1993, Τ-17/90, Τ-28/91, Τ-17/92, Camara Alloisio κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. Π-841, σκέψη 90· ΠΕΚ, 1η Δεκεμβρίου 1994, Τ-46/93, Μιχαήλ-Χίου κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. Π-929, σκέψη 48· ΠΕΚ, 14 Ιουλίου 1995, Τ-291/94, Pimley-Smith κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. Π-637, σκέψη 63

Στην παρούσα περίπτωση η εξεταστική επιτροπή, κατά την αξιολόγηση των επαγγελματικών γνώσεων των υποψηφίων, καθώς και των ικανοτήτων και του ενδιαφέροντός τους, έπρεπε να βασιστεί αποκλειστικώς και αυτοτελώς στις απαντήσεις των υποψηφίων, σύμφωνα με όσα όριζε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Οι εκτιμήσεις υπέρ του προσφεύγοντος που περιλαμβάνονται στην έκθεση βαθμολογίας του και το γεγονός ότι υπηρέτησε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου δεν αποτελούν ακλόνητη απόδειξη ενός συγκεκριμένου επιπέδου επαγγελματικών γνώσεων ούτε παρέχουν τη δυνατότητα να υποθεθεί ότι έδωσε ικανοποιητικές απαντήσεις κατά την προφορική δοκιμασία. Επιπλέον, η έκθεση βαθμολογίας αφορά τα καθήκοντα του προσφεύγοντος στην κατηγορία C και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πιστοποίηση των απαραίτητων προσόντων για διορισμό σε θέση κατηγορίας B. Τέλος, η προβαλλόμενη ομοιότητα μεταξύ της τρίτης γραπτής δοκιμασίας και του μέρους της προφορικής διαδικασίας που αφορά

τις επαγγελματικές γνώσεις, καθώς και το γεγονός ότι επέτυχε στην εν λόγω γραπτή δοκιμασία, δεν οδηγούν στη διαπίστωση ότι ο προσφεύγων απάντησε με επιτυχία στις ερωτήσεις της προφορικής δοκιμασίας (σκέψεις 50 έως 52).

Παραπομπή: Μιχάηλ-Χίου κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 50· ΠΕΚ, 15 Φεβρουαρίου 1996, T-125/95, Belhanbel κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-115, σκέψη 33

● Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή.